

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha v právní věci žalobce: **D. T. D.**, nar. x, státní příslušnost x, bytem v ČR: P. 6, B. 688/165, v řízení zastoupeného Mgr. Umarem Switatem, advokátem se sídlem Praha 4, Dědinova 2011/19, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu,

t a k t o :

- I. **Žaloba se odmítá.**

- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

- III. **Žalobci se vrací soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení, k rukám zástupce žalobce Mgr. Umara Switata, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 14. 7. 2017 domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného správního orgánu a žádá, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí v řízení o žádosti žalobce o vydání povolení k přechodnému pobytu.

V první řadě se Městský soud v Praze zabýval posouzením otázky, zda jsou splněny zákonem stanovené podmínky pro to, aby mohl rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení) a přitom dospěl k závěru, že tomu tak není.

Podle ustanovení § 80 odstavec 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), je žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu nutno podat do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon.

Podle ustanovení § 80 odstavec 2 s. ř. s. zmeškání lhůty nelze prominout.

Podle názoru soudu v nyní posuzované věci nebyla žalobcem dodržena lhůta k podání žaloby.

Z obsahu předloženého správního spisu vyplývá, že žalobce podal žádost o povolení k přechodnému pobytu na území České republiky dne 23. 11. 2015. Podle ustanovení § 169 odstavec 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců měl správní orgány o žádosti žalobce rozhodnout do šedesáti dnů ode dne podání žádosti, tedy do 22. 1. 2016. Od tohoto data počala běžet lhůta 1 rok pro podání žaloby, která by uplynula dne 22. 1. 2017.

Běh lhůt upravuje § 40 odst. 1 písm. a) s.ř.s., podle kterého „lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.“ Podle odst. 1 písm. b) téhož ustanovení skončí lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Vzhledem k tomu, že poslední den lhůty 22.1.2017 připadl na neděli, stanovil soud podle § 40 odst. 1 písm. c) s.ř.s. konec lhůty na pondělí dne 23.1.2017.

Žaloba však byla podána u Městského soudu v Praze až dne 14. 7. 2017, tj. zjevně po lhůtě stanovené soudním řádem správním. Z tohoto důvodu soud postupoval podle ustanovení § 46 odstavec 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 80 odstavec 1 s. ř. s. a žalobu jako opožděnou odmítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odstavec 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení podle jeho výsledku, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

O vrácení zaplaceného soudního poplatku z podané žaloby v částce 2.000,- Kč rozhodl soud podle ustanovení § 10 odstavec 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož soud vrátí poplatek z účtu soudu tomu, kdo jej zaplatil, jestliže byla žaloba odmítnuta. Vzhledem k tomu, že zákonem stanovené podmínky pro vrácení soudního poplatku byly splněny, rozhodl soud o vrácení zaplaceného soudního poplatku žalobci k rukám jeho právního zástupce v třicetidenní lhůtě ode dne nabytí právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 11. října 2017

JUDr. Hana V e b e r o v á v.r.
předsedkyně senátu